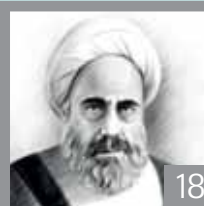
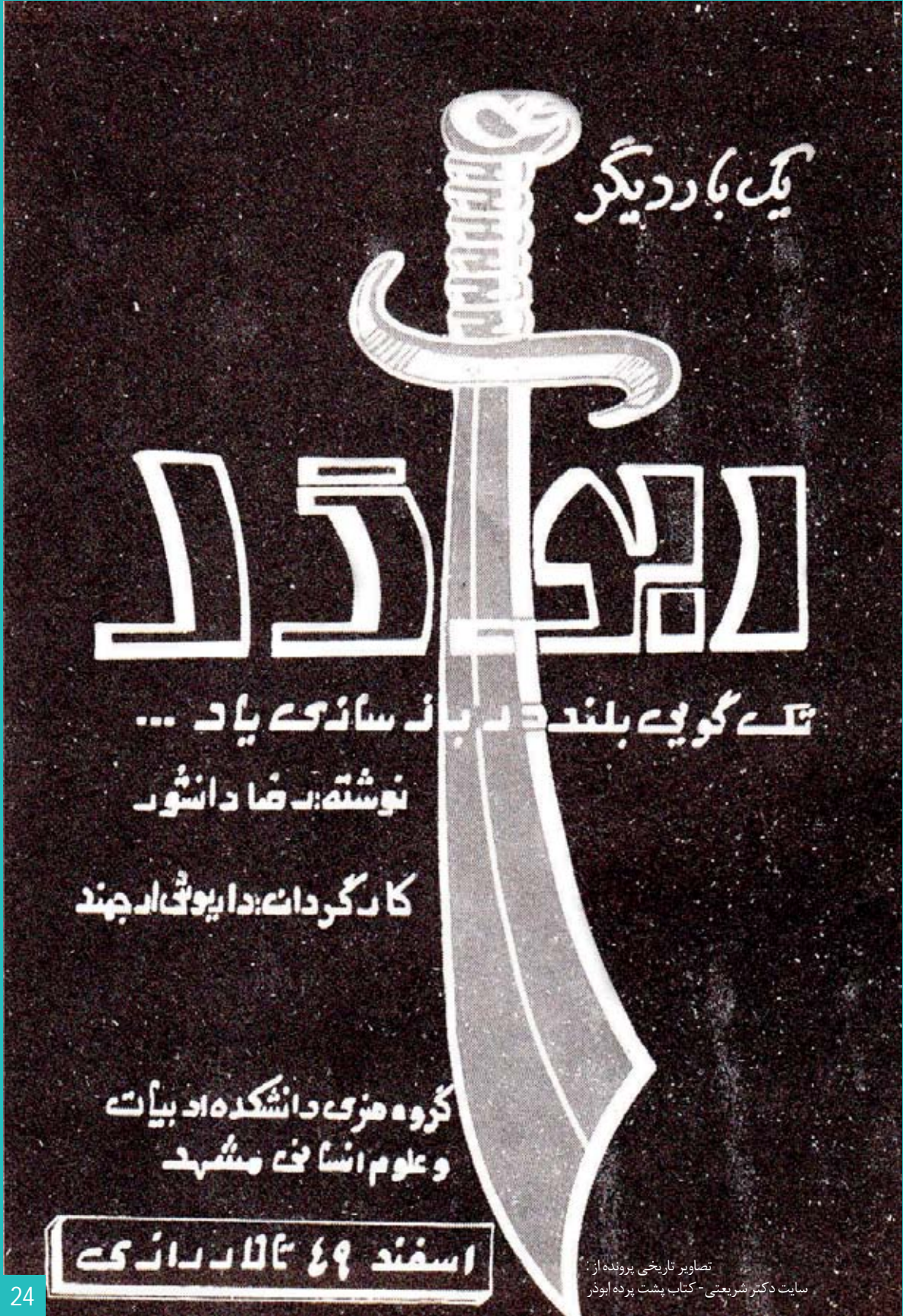

با شریعتی در تئاتر ابوذ

داستان پر جنجال ابوذ

شاید آخرین تصویری که از ابوذ در ذهن ماست، شیدایی و جسارتی است که داوود میرباقری در سریال امام علی (ع) در شخصیت ابوذ این مجموعه تلویزیونی نشان داده بود؛ تصویری که همان زمان انتقادهای زیادی برانگیخت و نزد برخی منتقدان سطحی تلقی شد. اما دو سه دهه پیش تر از آن، زمانی که حتی نام بردن از بازسازی نمایشی ابوذ، شاخکهای ساواک را حساس می کرد²³. علی شریعتی تئاتر ابوذ را در حسینیة ارشاد به روی صحنه برد²⁴. اما این اولین اجرای این تئاتر در کشور نبود. پیش از آن، این داریوش ارجمند بود که در مشهد تئاتر ابوذ را به روی صحنه برده بود²⁴. «ابوذ، تک‌گویی بلند در بازسازی یاد»، در واقع نمایشی بود بر اساس نمایشنامه «یک بار دیگر ابوذ»²⁵ که آن هم با الهام از کتاب «ابوذ» دکتر شریعتی نگاشته شده بود¹⁷. کتاب شریعتی خود ترجمه‌ای بود از کتاب مستند-داستانی نویسنده مصری، عبدالحمید جوده السحار²⁶؛ کتابی که ابوذ را یک سوسیالیست بزرگ معرفی کرده بود و واکنش‌های مستقیم و غیرمستقیم منفی و مثبت فراوانی را در اهل سنت و نیز شیعیان باعث شده بود¹⁸. سید جعفر شهیدی نیز ترجمه‌ای از همین کتاب به همراه نقد و نظر خویش منتشر کرد که به اندازه ابوذ شریعتی مشهور نشد¹⁷. بررسی پرونده تئاتر ابوذ را بهانه کردیم تا مروری شتازده بر بحث پر اما و اگر سوسیالیسم مذهبی داشته باشیم¹⁷ و همچنین وضعیت تئاتر دیروز و امروزمان³⁴.

18

سرمايه آری، گنج نه!

دیدگاه اقتصادی ابوذ به روایت علامه امینی

17

ابوذ شریعتی، ابوذ شهیدی

مروری بر ابوذ شناسی ایرانی در دهه سی

70

پا گذاشتن اسلام انقلابی به تئاتر

گفتگو با داوود کیانیان درباره تئاتر

مشهد و موفقیتی به نام ابوذ